

OSNOVE
VJEROVANJA
Kristove pentekostne crkve

Kristova pentekostna crkva

Ilica 200

10 000 Zagreb

www.pentekost.hr

SADRŽAJ

Uvod	4
Riječ Božja - Biblija	6
Jedan Bog	8
Čovjek, njegov pad i otkupljenje	10
Uslovi spasenja	11
Vodeno krštenje	13
Gospodnja večera	15
Krštenje u Svetom Duhu	16
Svjedočanstvo krštenja Svetim Duhom	18
Potpuno posvećenje	21
Crkva	23
Služba i evangelizacija	25
Božansko iscjeljenje	26
Blažena nada	28
Milenij	30
Ognjeno jezero	32
Novo nebo i nova zemlja	34
Dodatak A	36
<i>Apostolsko vjerovanje</i>	<i>36</i>
<i>Nicejsko – Carigradsko vjerovanje</i>	<i>37</i>
Dodatak B	39

<i>Očenaš</i>	39
<i>Deset Božjih zapovijedi</i>	40
<i>Najveća zapovijed</i>	42
<i>Nova zapovijed</i>	42
<i>Isus – put spasenja</i>	43
<i>Novi život s Kristom</i>	44
<i>Život po Duhu</i>	45
<i>Zlatno pravilo</i>	46

Uvod

Po uzoru na novozavjetne vjernike i mi – Kristova pentekostna crkva u Hrvatskoj smo pokušali ukratko sažeti osnove našega vjerovanja (*Lk.1:1-4*).

Zalažemo se i molimo na temelju Biblije da bi svi: bili složni, imali istu ljubav, isto srce i jednu te istu misao – misao Kristovu (*1.Kor.1:10; Fil.2:2*), te bili jedno u Gospodinu Isusu Kristu (*Iv.17:21*).

Nastojimo jednoglasno i jednodušno promicati Gospodinov i apostolski nauk, te njegovati zajedništvo, slavljenje i molitvu (*Dj.2:42*), te izgrađivati i poticati svoj narod kako bi bili i dali istinsko kršćansko svjedočanstvo ne spašenomu svijetu.

Za detaljnije i opširnije informacije o određenim temama preporučamo pročitati O VJERI I NAUCI KRISTOVE PENTEKOSTNE CRKVE i sistematski svaki dan u stavu poniznosti i uz iskrenu, žarku i predanu molitvu istraživati i proučavati Riječ Božju – Bibliju da li je tako (*Dj.17:11*).

Za sva ostala pitanja i/ili nejasnoće slobodno nam se obratite, a mi ćemo vam nastojati u što kraćem roku, uz Božju pomoć i u skladu s pisanom Božjom Riječi odgovoriti na sva vaša postavljena pitanja.

Riječ Božja – Biblija

Vjerujemo da je Sveto Pismo – Biblija i Staroga i novoga zavjeta nadahnuta Riječ Božja. Biblija nije kao i svaka druga knjiga – jedino je Ona: nadahnuta, nepogrešiva, vjerodostojna, mjerodavna, vječna, dostatna, i autoritativna Božja objava samoga sebe palom čovjeku.

Sama Biblija tvrdi da je ona Riječ Božja. Njen autor je Bog a ne čovjek. Ona je Knjiga nad knjigama, koja bolje stoji nego nebo i zemlja.

Centralna jezgra Svetoga Pisma je Isus Krist – Mesija – Spasitelj svijeta. (*2.Tim.3:16-17; 1.Pt.1:10-12; 2.Pt.1:20-21; Heb.4:12; Ps.119:11,89; Mt.5:18; Lk. 4:4; Lk.16:17; Iv.17:17; Izr.30:5*).

Jedino nam Biblija predstavlja potpuno otkrivenje Božje volje za spasenje palog čovječanstva.

Jedino nam Ona daje odgovore na najvažnija čovjekova životna pitanja i jedino nam Ona otkriva: Tko je Bog i kakav je Bog?

Što Bog traži od čovjeka? Što je grijeh? Koje su posljedice grijeha? Kako se osloboditi grijeha i na koji se način čovjek može spasiti? Kako živjeti za Boga? Gdje će čovjek dospjeti nakon smrti? I na sva ostala čovjekova najvažnija životna pitanja jedino Ona – Biblija ima potpune odgovore.

Jedan Bog

Do ispravnog shvaćanja i razumijevanja Boga može se doći isključivo na temelju Biblije – Svetoga Pisma.

Vjerujemo da postoji samo Jedan pravi i živi Bog, koji je vječan, beskonačan u moći, mudrosti i dobroti, On je Stvoritelj svega, vidljivog i nevidljivog, i održavatelj svega (Rim.1:20, Kol.1:16).

Kad kažemo da je Bog jedan, mislimo na tri stvari: da je On jedan jedini, jedinstven i nedjeljiv. Znači, po broju je samo jedan Bog, to jest jedno biće, a sva druga bića postoje u Njemu, po Njemu i za Njega.

Bog nam se objavljuje u tri osobe Trojstva: Boga Oca, Boga Sina – Isusa Krista i Boga Duha Svetoga. Otac je Bog, Sin je Bog, Duh Sveti je Bog. Ipak, to nisu tri Boga, nego je jedan Bog – jedno Božanstvo. Do tog zaključka dolazimo samo na temelju pisane Riječi Božje – Biblije. (Mt.3:16-17; 28:18-19; 2.Kor.13:13; Iv.1:1-5,18, 14:26, 15:26, 17:11,21; Fil.2:6-11; Heb.9:14; Zah.14:9).

Sin je vječan Bog i rođen od Oca. On je istovremeno i čovjek i Bog. Kao čovjek „*koji je iskusan u svemu (kao i mi), samo što nije sagriješio*“ (Heb.4:15 i 2:18). Kao Bog: bezgrešno je začet Duhom Svetim i rođen po blaženoj djevici Mariji. Život mu je bio besprijekoran i bezgrešan. Također, Njegov cjelokupan život i djela dokaz su toga. On je umro na križu pravedan za nepravedne kao zastupnička žrtva, svi koji vjeruju u Njega su opravdani na temelju njegove prolivene krvi. On je slavno uskrsnuo u skladu sa Svetim Pismom. On je sada s desne strane veličanstva na nebu kao naš veliki svećenik. On će se ponovo vratiti da uspostavi svoje kraljevstvo pravednosti.

Također i Duh Sveti ima Božanske attribute. On je Božanska Osoba koja prebiva i živi u srcima vjerujućih, obraćenih i novo rođene djece Božje. Gospodin Isus krist je poslao Branitelja da živi, vodi, poučava vjernike, i dokazuje „*svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud*“ (Iv.14:16-17; 16:8).

Sve osobe Trojstva iako se razlikuju, ipak one se uzajamno poštuju i savršeno zajedno surađuju na djelu otkupljenja

(Iv.14:26; 16:7; 17:5-10), to je troje Jedan te isti Bog, iste Biti, jednake moći i slave.

Čovjek, njegov pad i otkupljenje

Čovjek je stvoreno biće, stvoreno na Božju sliku (Post.1:26-31) dobrim i pravednim, daleko iznad svih životinjskih stvorenja potpuno odgovornim za svako svoje i najmanje djelo, plaća za čovjekov grijeha je smrt (Rim.6:23).

Čovjek je međutim svojevolumnim kršenjem Božje zapovijedi pao u grijeh (Post.3:1-1; Rim.5:12). Kao što stoji pisano: „*Jer su svi sagriješili i lišeni su slave Božje*“ (Rim.3:23) i „*Nema pravedna ni samo jednoga... svi su zastranili, zajedno se pokvarili. Nema ni jednoga jedinoga koji čini dobro*“ (Rim.3:10-12).

Grijeh je čovjeka iskvario i izopačio na svim područjima njegova života: duševno, duhovno, moralno i tjelesno.

Jedina nada za izbavljenje i otkupljenje čovjeka je u i po Isusu Kristu (Dj.4:12; 1.Tim.2:5-6). Stoga je Bog poslao svoga Sina

Isusa Krista „da uništi đavolska djela“ (1.Iv.3:8). On je dao svoj život i prolio svoju svetu krv radi palog čovjeka kako bi omogućio i obnovio čovjekovo zajedništvo sa svetim Bogom.

Uslovi spasenja

Spasenje je moguće samo kroz milost i Kristovo djelo na križu, te živu vjeru u Gospoda Isusa Krista i istinsko pokajanje, obraćenje (*Tit.2:11; Rim.10:13-15; Rim.5:1; Mt.20:28; Lk.19:10; Lk.24:47; 1.Iv.2:2; Ef.1:7; Heb.9:22*).

Spasenje je Božji dar čovjeku, ono je odvojeno od zasluga i dijela, ono se postiže po milosti kroz vjeru u Isusa Krista (*Ef.2:1-8*).

Čovjek uvijek ima slobodu izbora, čak i nakon obraćenja – novog rođenja i iskustva spasenja, on se može odvratiti od Boga te umrijeti u stanju grijeha.

Po svom izboru on će biti u vječnosti s Bogom, ili daleko od lica Gospodnjeg. Svaki čovjek u svojim rukama ima život i

smrt, dakle sam treba izabrati: kome će služiti i kome će vjerovati.

Bog je namijenio spasenje čovjeku ne samo za vječnost (*da ga izmiri i pripremi za susret sa Sobom*), već i za sadašnjost da ga oslobodi od navike i ropstva grijeha, posljedice grijeha i pakla (*Rim.6:10-14; Ef.1:7-10*).

Cilj čovjekovog spasenja u sadašnjosti je da ga oslobodi od vlasti grijeha, to jest da ne mora više griješiti (*Rim.8:2; Rim.6:18-22; Kol.1:13*), te da živi i ostane u toj slobodi (*Gal.5:1*).

Oni koji još nisu oslobođeni u ropstvu su grijeha (*Iv.8:34,36; Rim.6:16; Ef.2:1-2*), stoga ih Krist zove „*da se otrijezne i umaknu iz mreže đavla koji ih žive drži u ropstvu da vrše njegovu volju*“ *2.Tim.2:26*.

Vodeno krštenje

Vodeno krštenje je izravna zapovijed našega Gospodina i Spasitelja – Isusa Krista (Mt.28:19), ono je namijenjeno za vjernike, to jest za one koji su se pokajali i obratili, a ne nevjernike, to jest za one koji i dalje ostaju živjeti u svojim grijesima.

Vodeno krštenje označava pokop starog čovjeka, poistovjećivanje s Kristovom smrću, ukopom i uskrsnućem (Rim.6:3-4; Gal.3:27; Kol.2:12; Fil.3:10-11; Dj.8:36-39). Time oni očituju svijetu da su umrli s Kristom, a također i da su s Njime i uskrsnuli, te da žive i hode u novom životu (Heb.10:22).

Da bi se pristupilo Biblijskom krštenju, sama Riječ Božja nas uči da krštenik mora biti poučen o putu spasenja (Mt.28:19), također mora vjerovati (Heb.11:6; Dj.4:12; 8:37; 1.Tim.2:5), mora se pokajati zbog svojih grijeha i obratiti se Bogu (Mt.3:2; Dj.2:37-38) – ovo svakako isključuje krštenje male djece, jer ona ne mogu vjerovati.

Jedina zapreka za biblijsko krštenje je nevjera „*A Filip mu reče: Ako vjeruješ od svega srca svog, možeš...*“ Dj.8:37, također

opravdana zapreka je i nepromijenjen život, piše „*rodite plodom koji odgovara obraćenju*“ Mt.2:8.

Vjernika se krsti na temelju njegove osobne vjere.

Biblijsko krštenje treba biti obavljeno s puno vode – podronjenjem (Dj.8:36,38; Iv.3:23; Rim.6:4; Kol.2:12), a ne poštropljenjem s malo vode, jer ono nije biblijsko.

Biblijska formula za krštenje je „*u ime Oca, Sina i Duha Svetoga*“ Mt.28:19. „*Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se.*“ Mk.16:16.

Gospodnja večera

Gospodnju večeru je ustanovio sam Gospod, one večeri prije nego što je bio izdan (Lk.22:19; 1Kor.11:23), ovaj spomen – obred nam pokazuje unatrag na Njegovu smrt na križu i pokazuje unaprijed na Njegov ponovni dolazak u oblacima i slavi.

Gospodnja večera je zapovijed našega Spasitelja i spomen na Njegovu smrt i uskrsnuće, ona je strogo ograničena samo za vjernike (1.Kor.11:27).

Novorođeni vjernik pristupa večeri Gospodnjoj nakon preispitivanja samoga sebe i svog života (1.Kor.11:28-29). Kršćanin je upozoren da tko nedostojno jede i pije, „*osudu svoju jede i pije ako u tome ne razabire Tijelo*“ 1.Kor.11:29-32.

Vjernik blaguje elemente (*kruh i vino*) koje je On izabrao da simboliziraju Njegovo slomljeno tijelo i prolivenu krv, kao što piše „*Uistinu, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovaj kalež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe*“ 1.Kor.11:26.

Večera Gospodnja na taj način označava Kristov ulazak u nas, što u nama prouzrokuje posvećenje, ustrajnost, snagu i obnovljenje. Usporedi s Iv.6:53-58 i 1.Kor.11:23-32.

Krštenje u Svetom Duhu

Krštenje Svetim Duhom i ognjem (Mt.3:11) je dar od Boga, kao što je obećao Gospodin Isus Krist, ono je za sve vjernike, ovo čudesno iskustvo je drugačije i slijedi nakon iskustva novog rođenja (Iv.14:15-17,26; 16:8,13-14; Dj.1:8; 2:4,33,38-39; 10:44-48; 19:6).

Gospod je dolazak Duha svetoga smatrao veoma važnim da je rekao „...vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama“ Iv.17:7.

Duh sveti je prijeko potreban u kršćanskom životu, jer bez pomoći Duha Svetoga kršćanin ne može živjeti kako treba – kršćanskim pobjedonosnim životom, niti činiti ono što treba.

Mnogi vjernici imaju divno pomazanje Svetim Duhom, ali nisu primili puninu krštenja Svetim Duhom. Kada Sveti Duh dolazi

u svoj punini, On dolazi da ostane s vjernikom (Iv.14:16-17), On zaposjeda duh, dušu i tijelo koji su tada potpuno podređeni Njegovoj volji i sili, i On upotrebljava njihov jezik na nadnaravan način.

Svi koji vjeruju imaju pravo na Očevo obećanje – krštenje u Svetom Duhu i ognju. Svaki istinski vjernik – kršćanin za tim treba vruće čeznuti, željeti i ozbiljno tražiti.

Krštenje u Svetom Duhu je bilo uobičajeno iskustvo svih vjernika u prvoj kršćanskoj crkvi. Ono je divno iskustvo i u današnjoj crkvi.

Svjedočanstvo krštenja Svetim

Duhom

Na žalost, mnogi kršćani ne razumiju u potpunosti što je to krštenje Svetim Duhom? Jedino iz Riječi Božje, iz Biblije možemo saznati što znači krštenje Svetim Duhom i što ono označava?

Mnogi kršćani tvrde da su kršteni Svetim Duhom i da govore u drugim jezicima, ali na žalost u njima nije došlo do promijene njihove naravi, njihova karaktera i novog života, što je u suprotnosti s cjelokupnom istinom Svetog Pisma.

Kada se čovjek obrati, preda svoj život Bogu; uzvjeruje, prizna Bogu svoj grijeh, pokaje se i ostavi ga, doživi oprostjenje grijeha i oslobođenje od grijeha. Tada treba vruće čeznuti i tražiti da ga Bog ispuni Duhom Svetim i ognjem, te da ima svjedočanstvo krštenja Svetim Duhom, kao početni znak govorenja u drugim jezicima.

Mnogi su u dilemi i nejasna im je Biblijska istina, te se pitaju „Da li se krštenje Svetim Duhom i ognjem treba dogoditi prije, ili poslije vodenog krštenja? „Da li je krštenje Svetim Duhom i

ognjem nešto što se događa jednom, ili je to konstantno iskustvo tijekom kršćanskog života?

Riječ Božja nas jasno uči i otkriva da je moguće biti kršten – ispunjen Svetim Duhom prije i/ili poslije vodenog krštenja. Sve ovisi o novo obraćeniku, da li je svoj život u potpunosti predao Bogu ili ne? Te da li je poučen u Biblijsku istinu o krštenju Svetim Duhom?

Krštenje Svetim Duhom se događa jednom, u većini slučajeva na početku kršćanskog života, ali ono ostaje trajno iskustvo. Krštenje vjerujućih u Svetom Duhu je popraćeno govorom u drugim jezicima „...govorit će novim jezicima“ Mk.16:17, „kako ih je već Duh nadahnjivao da govore“ (usporedi s Dj.2:4), kao početni znak i fizički dokaz prisutnosti Duha Svetoga u srcu i životu vjernika.

Govor u jezicima istovjetan je daru jezika (1.Kor.12:4-10,28), no različit u namjeri i upotrebi.

Kroz cjelokupni kršćanski život, kršćaninu je zapovjedbano da se mora ispunjavati Svetim Duhom (Ef.5:18), te da teži za Da-

rovima Svetoga Duha (1.Kor.12:1-28; 14:1-33), živi u ljubavi (1.Kor.12:31-13:13) i po Duhu (Gal.5:16-17).

Krštenjem Svetim Duhom prirodno i neminovno popraćeno je plodom Svetog Duha „*Naprotiv, plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, uzdržljivost*“ Gal.5:22.

Gdje nema ploda Duha Svetoga (Gal.5:22-24), nove naravi i novog karaktera, te Božje ljubavi prema prijateljima i neprijateljima, ne vjerujemo da je osoba krštena i ispunjena Svetim Duhom.

Potpuno posvećenje

Riječ Božja nas jasno uči da bez svetosti, to jest posvećenja nitko neće vidjeti Gospodina (Heb.12:14). Vjerujemo u nauk posvećenja kao definitivan, ali progresivno, djelo milosti s početkom obraćenja – novog rođenja i sve do konačnog spasenja (Iv,17:17; 1.Kor.6:11; 1.Sol.5:23; 2.Sol.2:13; Heb.14:12; 1.Pt.1:2).

Posvećenje ima dvojako značenje, kao prvo odvojenje od zla (1.Sol.4:3) i kao drugo odanost Bogu (2.Kor.7:1) i „posuda“ prikladna za „*plemenitu upotrebu, posvećena, korisna domaćinu i prikladna za svako dobro djelo*“ 2.Tim.2:21.

Gledajući s jedne strane ono je trenutačno djelo (1.Kor.6:11; Heb.10:10, 14) s druge strane posvećenje je postepeno – svakodnevno (Heb.14:12).

Apostol Pavao moli za Solunske kršćane da „...*sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti! I neka se cijelo vaše biće – duh, duša i tijelo – sačuva besprijekorno za dolazak Gospodina*

našega Isusa Krista! Vjeran je onaj koji vas je pozvao: on će to i učiniti.“ 1.Sol.5:23-24.

Sam Bog nam je pripremio sredstva kojima možemo postići potpuno posvećenje, kao što piše „*Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina*“ Iv.17:17. Također, zapovjedbena nam je da se čistimo „*od svake tjelesne i duševne ljage i privesti k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu!*“ (2.Kor.7:1)

Znajući cjelokupnu istinu Svetoga Pisma, dolazimo do jasnog zaključka da bez posvećenja, to jest svetog života nitko neće vidjeti Gospodina.

Crkva

Istinska Crkva, je sagrađena na temelju Isusa Krista (1.Kor.3:11; Ef.2:20) i ona je Tijelo Kristovo. Isus Krist je njen Poglavar i Glava Crkve (Ef.1:22-23; Kol.1:18).

Svaki vjernik rođen vodom i Duhom Svetim (Iv.3:4-6) i riječju Božjom (1.Pr.1:23) je sastavni dio Crkve – nanovo rođene djece Božje.

Svaki vjernik, to jest svaki član Crkve treba živjeti i odražavati svakodnevni istinski kršćanski život (Ef.5:27; Kol.1:22; Otk.21:27) i biti uključen u evangelizaciju i usavršavanje Tijela Kristova (Ef.4:11-13).

Ova univerzalna posvećena crkva je čista djevica – Zaručnica Kristova (2.Kor.1:1-2; Ef.5:26-27; Otk.21:9b,27). Ona je nevjesta Kristova (2.Kor.11:2; Otk.19:7; 22:17). Sam Isus je njen zaručnik (Iv.3:29; Mt.25:6).

Zaručnica – Crkva Kristova se sada priprema postati ženom Janjetovom (Otk.21:2), uskoro će se Krist ponovo vratiti i od-

vesti je na nebo i više nikada neće biti odvojena od svoga Gospoda (1.Sol.4:13-18).

Istinska Crkva najveću radost na zemlji pronalazi u poznavanju, ispunjavanju i izvršavanju Njegove volje, i na posljatku njena je najveća slava da On bude njezin Gospod (1.Iv3:1-3).

Istinska Crkva je odvojena za Njegovu pravdu, ispunjena Njegovom ljubavlju i Njegovim Duhom, posjeduje Njegov um, uvijek je zauzeta Njegovom službom, stalno gleda gore i čeka povratak onoga kojeg ljubi njena duša.

To je Crkva – zajednica za koju je Gospod Rekao „...*sagradit ću Crkvu svoju i vrata pakla neće je nadvladati*“. (Mt.16:18).

Služba i evangelizacija

Krist kao glava Crkve (Ef.1:22-23), On potiče svoje tijelo – Crkvu, odnosno one koji su iskusili oslobođenje od grijeha, novo rođenje i svakodnevni kršćanski život da: evangelizira svijet – ne spašene, te da izgrađuje Crkvu – tijelo Kristovo (Ef.4:11-13).

Dužnost je ne samo pastora/svećenika i starješine da evangelizira ne spašene, već svakog istinskog vjernika da bude uključen u evangelizaciju svijeta, te da bude svjedočanstvo neobraćeni- ma kako riječima, tako još više svojim kršćanskim životom.

Svaki vjernik treba biti svjestan da je njegov život najveće svjedočanstvo ne spašenomu svijetu. Njegov život treba biti: živa poslanica (2.Kor.3:2), prizor svijetu, anđelima i ljudima (1.Kor.4:9), Kristov mio miris (2.Kor.2:16-16), sol (Mt.5:13), svjetlo (Mt.5:14-15) i putokaz koji vodi u život.

Velik je poziv za evangelizaciju, a još veća odgovornost svakog nanovo rođenog vjernika. Stoga nastojimo da naš svakodnevni

život bude svjedočanstvo i uzor, a „... kad se pojavi vrhovni pastir, primit ćete (ćemo) neuveli vijenac –slavu“ (1.Pt.5:1-4)

Božansko iscjeljenje

Vjerujemo da Bog i danas iscjeljuje, čak i neizlječive bolesti, to jest one bolesti za koje liječnici još nemaju lijeka, jer Bogu ništa nije nemoguće.

Pravo na iscjeljenje imaju svi koji vjeruju, jer je Krist ispaštao na Golgoti i za naše bolesti (1.Pt.2:24; Mt.8:16-17; Iz.53:4).

Apostol Jakov nas upućuje kako liječiti u današnje vrijeme „*Boluje li tko među vama? Neka sebi dozove crkvene starješine! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje, pa će molitva učinjena s vjerom spasiti bolesnika! Gospodin će ga podići i ako je učinio grijehe, dobit će oprostjenje. Prema tome... molite jedan za drugoga da ozdravite! Mnogo može molitva pravednika ako je žarka*“ Jak.5:14-16; Mk.6:13.

Kroz sva stoljeća, sve do apostolskih vremena, bilo je pojedina-
ca koji su imali vjere u Boga za iscjeljenje njihovih tijela i gdje

god se pojavila Novozavjetna vjera, živa vjera, pojavila su se i Novozavjetna čudesa u imenu Isusa Krista.

Bog može, ali i ne mora iscijeliti bolesnika. Može mu pomoći i olakšati bol (*da je može lakše podnositi*) i/ili iscijeliti ga u potpunosti, sve što čini, čini po svojoj svetoj milosti i ništa što se čovjeku dešava nije bez Njegovog znanja i van Njegove kontrole.

Vjerujemo u potpuno iscjeljenje. Bog je taj koji iscjeljuje i oslobađa, ako je iscjeljenje Božja volja i za bolesnika najbolje On će to sigurno učiniti, a ako to i ne učini, mi se nećemo razočarati – On i dalje ostaje naš spasitelj (2.Sam.22:2-3; Ps.68:20; Iz.12:2; 1.Tim.4:10).

Blažena nada

Uskrsnuće samo Biblija obećava. Uskrsnuće onih koji su usnuli u Kristu i Njihovo preobraženje, zajedno s onima koji su živi i ostanu do dolaska Gospodnjeg, je bliska i blagoslovljena nada Crkve (Rim.8:24-25; Tit.2:13; 1.Kor.15:51-52).

Kristov dolazak po svoju zaručnicu je naša blažena nada. Kada Krist dođe po svoju zaručnicu „... najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom“ 1.Sol.4:16-17.

Nakon nevolje, On će se vratiti na zemlju kao Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, zajedno sa svojim svetima koji će „...biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.“ Otk.20:6.

Za tu nadu treba se pripremiti, spremi, očistiti i biti gotov – pripravan, jer On nas je upozorio i rekao „Pazi! Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću da svakome platim prema njegovu djelu!“ Otk.22:12. U tom trenutku spremnima i pripravnima će

se oduševiti srca kada čuju Gospodnje riječi „*uđi u radost gospodara svojega.*“ Haleluja!

Riječ Božja predstavlja skori Kristov osobni dolazak prije tisućugodišnjeg kraljevstva. Stoga, Kristova Crkva se priprema i pazi sama na sebe, bdije i moli svaki čas, da bi mogla „...*umaći svemu onome što se ima dogoditi i održati se pred Sinom Čovječjim*“ Lk.21:25-36, te kako bi bila među onima koji će biti „*pozvani na Janjetovu svadbenu gozbu!*“ Otk.19:9.

Ovo biblijsko stajalište nas opominje i potiče na svet život, te pruža maksimalan poticaj i molitvu za hitnost i revnost u evangelizaciji ne spašenih.

Milenij

To je razdoblje od posljednjih tisuću godina na ovoj zemlji. Tekst za ovu temu je Otkrivenje 20:1-10. U prvih se sedam stihova ovog poglavlja razdoblje od tisuću godina spominje čak šest puta.

Na početku milenija sotona će biti svezan i bačen u tamnicu na tisuću godina (Otk.20:1-10).

Prije milenija uskrsnut će svi umrli u Kristu u „*uskrснуće na život*“ (Iv.5:29; Otk.20:6), a živi će vjernici biti preobraženi i uzeti na oblacima u susret Gospodinu (1.Sol.4:13-17), kako bi zajedno bili na Janjetovoj svadbenoj gozbi (Otk.19:7-9), te kako bi vladali s Kristom na zemlji tisuću godina.

Na kraju milenija će ostali biti uskrsnuti u „*uskrснуće na propast*“ Iv.5:29, na sud i bit će bačeni u ognjeno jezero – drugu smrt (otk.20:11-15; 21:8). Smrt i pakao bit će bačeni u isto ognjeno jezero (Otk.20:14). Sve je to u skladu s Pavlovim riječima „*Neprijatelj koji će posljednji biti uništen je smrt...*“ 1.Kor.15:26.

Postavljanje i predviđanje točnog datuma Kristova povratka je ludost, jer taj dan nitko ne zna (Mt.24:36; Mk.13:32; Lk.10:22). Piše da će doći „*iznenada*“.

Znajući sve to najpametnije je (na temelju Riječi Božje – Biblije) naučiti prepoznavati vrijeme u kojem živimo, te bdjeti i biti spreman za susret s Kristom o Njegovu osobnom slavnom dolasku (Mk.13:28-37).

Ognjeno jezero

Čovjek koji fizički umre u svojim grijesima bez Krista je bezuvjetno i vječno izgubljen i bit će predan u ognjeno jezero, stoga više nema daljnjih mogućnosti za slušanje evanđelja, pokajanje i obraćenje (Heb.9:27).

Izrazi „vječni“ ili „vječno“ koriste se za opisivanje trajne kazne (u ognjenom jezeru) ili nagrade (Mt.25:31-46), oni nose smisao postojanja beskrajne – vječne kazne ne spašenih ili nagrade spašenih svetih u Božjoj prisutnosti.

Ognjeno jezero je namijenjeno za đavla i njegove anđele, zvijer i lažnog proroka i svakog tko se ne nađe upisan u knjizi života, oni će biti predani vječnoj kazni u ognjenom jezeru, koje gori ognjem i sumporom, a koje je druga smrt (Otk.19:20; 20:10-15).

Konačno odvojenje zlih i nevjernih opisano je na takav strašni način da svaku dušu obuzima jeza. Neopisiva i strašna sudbina očekuje grešnika koji umre bez nade u Krista, o čemu Pismo jasno uči, a naš ljubljani Spasitelj je sam najslikovitije opisao „vječno“ trpljenje ili ispaštanje izgubljenih.

Bog je od početka otkrio svoju volju i plan s čovjekom. On je potpuno pravedan i krajnje milostiv i sažaljiv, od čovjeka nije sakrio istinu, već je upozorio čovjeka na strašnu sudbinu ne pokajanih i izgubljenih.

Ljudi neće ići u pakao, ognjeno jezero (*vječno odvojenje od Krista*) zato što su grešni, već zato što nisu vjerovali i odbili ponudenu im priliku za spasenje.

Ivan 3:36 kaže „*Tko vjeruje u sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života već gnjev Božji ostaje na njemu*“.

Prožeti dakle strahom Gospodnjim nastojimo uvjeravati sve ljude i sve nacije (2.Kor.5:11) i u ime Krista (ih) molimo da se pomire s Bogom (2.Kor.5:20).

Novo nebo i nova zemlja

Vjerujemo u Božje obećanje na temelju Biblije, kao što piše:
„...mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost.“ 2.Pt.3:13

Isus je rekao *„nebo i zemlja proći će...“* Mk.13:3, a Petar kaže da će se sve u ognju rastopiti (2.Pt.3:10). To ne znači uništenje već obnovljenje stvari svemira, kako bi je Bog očistio od svake mrlje grijeha i podčinio je novim uvjetima. Kao što je rekao Prorok Izaija *„Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju...“* Iz.65:17. Ova će nova zemlja svojom ljepotom i sjajem nadmašiti staru.

Konačno će sve biti u savršenom redu i stalno dobro. Ljudski jezik je suviše slab da bi mogao opisati konačno stanje vjerujućih. Niti jedno opisivanje nebeskoga grada ne može biti ljepše i plemenitije no što je dano u dvadesetom i dvadeset prvom poglavlju knjige Otkrivenja.

Čak i Abraham je *„...očekivao grad s temeljima kojemu je Bog graditelj i tvorac...“* Heb.11:8-16. Ovo je grad *„...Boga živoga,*

nebeski Jeruzalem... kraljevstvo koje se ne može uzdrmati...“
Heb.12:22,28.

„Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo, to je Bog pripremio onima koji ga ljube“
1.Kor.2:9. *„...Evo sve činim novo...“* Otk.21:3-7.

Stoga, **budimo svjesni da će samo novi čovjek imati dijel u:** preobraženju i/ili prvom uskrsnuću, također, samo novi čovjek, čovjek nove naravi – Kristove naravi će biti na Janjetovoj svadbenoj gozbi. Također, samo nanovo rođeni kršćanin imati će dijel u Kristovom tisućugodišnjem kraljevstvu na zemlji i samo novi čovjek će ući u novo nebo i novu zemlju.

Svaki čovjek ima tu priliku, stoga potrudimo se kako slučajno ne bismo promašili taj cilj (Heb.2:1).

Dodatak A

Od samoga početka, Crkva je pokušala sastaviti i sažeti osnove vjerovanja, te u njima ukratko iznijeti ono što Crkva Gospoda Isusa Krista vjeruje i naučava.

Prvo nazivamo Apostolsko vjerovanje jer ono ukratko iznosi ono što su apostoli naučavali i vjerovali, a drugo Nicejsko – Carigradsko vjerovanje kako ga je 381. godine proglasio Prvi carigradski sabor, bez dodatka „*Filioque*“.

U ovom obliku u prihvaćamo Apostolsko i Nicejsko – Carigradsko vjerovanje.

Apostolsko vjerovanje

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje.

I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospoda našega, koji je začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan; sišao nad pakao;

treći dan uskrsnuo od mrtvih; uzašao na nebesa, sjedi s desna Bogu Oca svemogućega; odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Kristovu Crkvu, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni. *Amen.*

Nicejsko – Carigradsko vjerovanje

Vjerujem u jednoga Boga, Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlja, svega vidljivoga i nevidljivoga.

I u jednoga Gospodina Isusa Krista, jedinorođenoga Sina Božjega. Rođenog od Oca, svjetlo od svjetla, pravoga Boga od pravoga Boga. Rođena, ne stvorena, istobitna s Ocem, po kome je sve stvoreno. Koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa. I utjelovio se po Duhu Svetom od Marije Djevice: i postao čovjekom. Raspjet također za nas: pod Poncijem Pilatom mučen i pokopan. I uskrsnuo treći dan, po Svetom Pismu. I uzašao na nebo: sjedi s desne Ocu. I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve, i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.

I u Duha Svetoga, Gospodina i životvorca; koji silazi od Oca i Sina. Koji se s Ocem i Sinom skupa časti i zajedno slavi; koji je govorio po prorocima.

I u jednu svetu Kristovu i apostolsku Crkvu.

Ispovijedam jedno krštenje za oprostjenje grijeha. I iščekujem uskrsnuće mrtvih. I život budućega vijeka. Amen.

Dodatak B

Očenaš

„Kad se molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani, koji umišljaju da će biti uslišani zbog svoga nabranjanja. Nemojte ih, dakle, oponašati, jer i prije nego ga zamolite, zna Otac vaš što vam je potrebno. Stoga vi molite ovako:

Oče naš, koji jesi na nebesima!

Sveti se ime tvoje!

Dođi kraljevstvo tvoje!

Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!

Kruh naš svagdašnji daj nam danas!

I oprosti nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima svojim!

I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla!“ Amen!

Mt.7:7-13.

Deset Božjih zapovijedi

Čuj Izraele!

„Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. Nemoj imati drugih bogova uz mene.

Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca – onih koji me mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovjedi.

Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oporašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a

sedmoga je dana počinio. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.

Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dá Jahve, Bog tvoj.

Ne ubij!

Ne učini preljuba!

Ne ukradi!

Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!“

Izl.20:2-17 (usporedi s Pnz.5:1,6-21)

Najveća zapovijed

„Ljubi Gospodina Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom a svoga bližnjega kao samoga sebe!“

Lk.10:27

Nova zapovijed

„Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tome će svi upoznati da ste moji učenici.“

Iv.13:34-35

„Kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao i puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. Kad bih na hranu siromasima razdao sve svoje

imanje, kad bih tijelo svoje predao da se sažee, a ljubavi ne bih imao, ništa mi koristilo ne bi.“

1.Kor.13:1-3

„Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se. Nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve ispričava, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.“*

1.Kor.13:4-8

Isus – put spasenja

Vjerujemo da je Isus: jedini i pravi Put, jedina Istina i jedino On zna kako da grešan čovjek dođe do Boga. Jedino On zna kako čovjek može postići: ispunjen i sretan život – život po Božjoj volji, vječni život. On je tvrdio da je jedino On pravi

* U nastavku ove iste rečenice bilo bi zgodno kada bi riječ „ljubav“ zamijenili s: Kristova narav, ili kršćanska narav, ili istinski kršćanin, ili nanovo rođeni kršćanin, ili kršćanin spreman za susret s Gospodinom. Na taj način bi se svaki istinski vjernik mogao zapitati „Živim li ja po novoj zapovijedi?“ ili „Ima li ja novu narav – Kristovu narav, onu narav s kojom ću ući u vječno Božje Kraljevstvo?“

„*put, istina i život*“, te da nitko ne može doći – u Nebo – k Ocu, osim po Njemu i kroz Njega – kroz Krista.

Iv.14:6

Vjerujemo da je jedino Isus Krist Spasitelj i Gospod. On je jedina vrata koja vode do Oca (Iv.10:7). Jedino je On svjetlost svijeta (Iv.9:5). Tko ide za Njim ne hodi u tami, ne spotiče se, već ima – svjetlost *koje vodi u život* – svjetlost života (Iv.8:12).

„*Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime (ime Isus) dano ljudima po kojem nam se treba spasiti*“.

Dj.4:12

„*Jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus koji daje samoga sebe kao otkup mjesto sviju.*“

1.Tim.2:5-6

Novi život s Kristom

„*Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane! Svrćajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji, jer ste um-*

rli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.“

Kol.3:1-4 (usporedi s Ef.4.1-6:9; Kol.3:5-4:9)

Život po Duhu

„Velim, živite po Duhu pa sigurno nećete udovoljavati požudi tijela, jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela. Da, to se dvoje međusobno protivi.... Ali, pustite li Duha da vas vodi, niste više pod zakonom.

Poznata su dijela tijela. To su: bludnost, nečistoća, raspuštenost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnost, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična, na koje vas unaprijed upozoravam, ... oni koji čine takva dijela neće baštiniti kraljevstva Božjega.

Naprotiv, plod[†] su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih ne postoji zakon.

Oni koji pripadaju Kristu Isusu razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama. Ako imamo život po Duhu, slijedimo Duha! Ne težimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedan drugoga! Ne zavidimo jedan drugomu!“

Gal.5:16-26

Zlatno pravilo

Sve što želite i/ili kako želite da ljudi čine vama, tako (to) činite i vi njima! U tome je bit, to jest sav zakon i proroci.

Usporedi s Mt.7:12 i Lk.6:31

„Ne varajte se; Bog se ne da ismijehivati! Što tko sije, to će i žeti; tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti propast, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni. Neka (vam) nam ne dodija

[†] Ovi plodovi, ili ovaj plod se ne odnosi samo na plod Duha, već i na plod istinskog kršćanskog života i dokaz Kristolike naravi. Ne vjerujemo da će itko bez ploda Duha, to jest bez Kristolike naravi imati dijel i baštine u kraljevstvu Božjem (Gal.5:21b).

činiti dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako sada ne malakšemo. Prema tome, dok imamo povoljnu priliku, činimo dobro svima“.

Gal.6:7-10